

úterý 26. září

36.

FILMÁLOVÝ
INTERKINOVÝ
FESTIVAL

VIZNÍ

festival Finále Plzeň

Se svými hrdiny jsme splynuli

Herečka Annette Nesvadbová, členka Činoherního studia v Ústí nad Labem, je zatím známá spíš z divadelních prken než z plátna. Letos ji však na Finále můžete spatřit ve filmu Tomáše Pavlíčka a Jana Vajnara Přišla v noci, kde jí partnerský život zkomplikuje přistěhovaní se excentrická tchýně. Jak natáčení filmu probíhalo a co bylo během něj nejtěžší?

V jednom z rozhovorů jste uvedla, že před kamerou býváte nervózní. Přišla v noci je po Hany a Šťastné již vaším třetím filmem, byla jste při natáčení tím klidnější?

Bývám hodně napjatá, když přijdu do nového prostředí a kolektivu,

lehké nervozity v takových situacích se asi úplně nezbavím. Film Přišla v noci jsme ale točili docela dlouho, takže jsme si na sebe ve štábu zvykli, a napětí tak ustoupilo. Bylo to mnohem příjemnější než přijít někam na den dva.

Jak dlouho natáčení probíhalo? Téměř měsíc jsme natáčeli v bytě, kde se převážná část filmu odehrává. Několik dní potom na chatě, kam se hrdinové vydají. Natáčelo se vloni na podzim, takže až teď v listopadu půjde film do kin, bude tomu přesně rok. Je neuvěřitelné, jak rychle vznikl, a jak rychle ten čas utíká.

Kolik vás dohromady ve štábu bylo? Jak vyplývá i z vaší odpo-

vědi, Přišla v noci je dost komorním filmem.

Přesné číslo už si nepamatuju, ale skutečně nás nebylo mnoho. Režiséři Honza Vajnara a Tomáš Pavlíček chtěli, aby nás bylo na place co nejméně, abychom se my herci příliš nerozptylovali. Ukočirovat větší štáb je také nejspíš mnohem náročnější. Bylo to moc příjemné, všichni jsme se skamarádili, a když se po konci natáčení šlo na společný oběd, nemuseli jsme ani shánět velký stůl.

Vzhledem k rozsahu štábu je poměrně netypické, že má film dva režiséry. Měli nějak rozdělené své role, nebo s vámi pracovali oba stejnou měrou?

Oba byli přítomni na celém natá-

čení a úzce s námi spolupracovali. Každý z nich si samostatně zrežimoval několik scén, které předtím sám napsal, ale vždy u toho byl i ten druhý, aby mohl přispět vlastními podněty a mezi oběma režiséry musela panovat shoda na tom, jak bude vypadat výsledek. Když mi před natáčením řekli, že budou pracovat tímto způsobem, měla jsem z toho trochu strach, ale kluci se skvěle doplňovali. Samozřejmě nevím, co se pak dělo za zavřenými dveřmi, zda třeba neměli nějaké větší neshody, ale během práce se štábem byli v úžasném souladu. Myslím, že si Honza s Tomášem padli do noty, a že je to na tom filmu hodně vidět.

Jak jste se k projektu dostala vy?

Přes Honzu Vejnar, s nímž jsem se znala z předchozí spolupráce. Řekl mi, že má pro mě roli a dal mi přečíst nějakou ranou verzi scénáře. Už při jejím čtení jsem se smála nahlas a zároveň se mi líbil snový rozměr toho příběhu, tak jsem roli přijala. Tomáš zase přivedl Jiřího Rendla, který ve filmu hraje mého partnera. Všichni dohromady jsme se seznámili na první schůzce a obsazení filmu bylo hotové, aniž bychom procházeli nějakým castingem či kamerovými zkouškami. Ohromně si vážím důvěry, kterou ve mě a Jiřího kluci vložili.

Simona Peková, jež ve filmu hraje vaši tchýni, tam s vámi nebyla?

Ne, na první schůzce jsme se potkali jen my čtyři. Ani si nejsem jistá, jestli už v té době měli kluci Simonu pro film stoprocentně potvrzenou. Já ji znala dřív díky jejím divadelním rolím, ale vzájemně jsme se poznaly až během prvního společného čtení scénáře, kde se zkoušely nějaké základní situace, jako je třeba ta večere s „butter chicken“.

Jaká byla Simona během natáčení a jak na vás ve své roli invazivní maminky působí?

Spolupráce se Simonou byla moc příjemná, hned od začátku chtěla, abychom se spřátelili, a její výkon je samozřejmě fenomenální; intenzivní a suverénní. Nejtěžší během

celého natáčení bylo sehrát spolu s ní komickou scénu a udržet přitom vážnou tvář. Vždycky to samozřejmě nevyšlo a o nic lehčí to neměl ani štáb za kamerou. Když se ozvalo „stop“ a všichni vybuchli smíchy, bylo jasné, že vše funguje, jak má. Navíc tak na place vznikla příjemná atmosféra, v níž se nikdo nebál přijít s vlastními připomínkami k textu nebo koncepcí jednotlivých scén, což je přesně to, oč Honza s Tomášem usilovali.

Že se vaše postava jmenuje stejně jako vy, je náhoda?

Není. Proč se postavy, jež s Jiřím hrajeme, jmenují stejně jako my, když Simona hraje Valerii, jsme s kluky diskutovali už během příprav. Ptali jsme se, proč nemůžeme být třeba Petr s Klárou. Ale oni nás tak měli pojmenované už v původním scénáři, viděli v nás ty postavy a nebyli schopni jim jiná jména přiřadit. Řekli sice, že se nad tím ještě zamyslí, ale pak se začalo natáčet, a já i Jiří jsme se svými hrdiny splynuli tak, že bychom jim už nebyli schopni říkat jinak. Zpočátku mi to nebylo úplně příjemné, připadalo mi to příliš osobní, ale nakonec se mi podařilo zdravě oddělit filmovou Anetu od sebe samotné.

Zůstalo v ní něco z vás?

Úplně jiným člověkem není, to si ani v praxi nedokážu představit. S tou postavou hodně jdu, od samotného začátku filmu jí rozumím. Asi bych se v každé situaci

něco dělat mnohem dřív, ale je třeba mít na paměti, že nejde o realistickou podívanou. Situace v tom filmu jsou záměrně nadzazené, zahnané do absurdního extrému.

Jak zatím vnímáte přijetí filmu během festivalových uvedení? Co na něm diváky zajímá nejvíc?

Když to řeknu úplně obecně, tak to, co zažíváme na projekcích, je neskutečná radost. Diváci nám posílají hodně energie a já jsem opravdu šťastná, že film takhle přijímají. Myslím, že ho spíš vnímají jako komedii než drama, nebo dokonce horor. Žádné vyložení negativní ohlasy jsem nezaznamenala. Otázky často směřují na naše vztahy k maminkám a tchýním, což se vzhledem k tématu filmu nabízí.

S jakými dojmy opouštíte Finále?

Byla jsem tu poprvé a moc jsem si to užila. Bohužel jsem tu mohla strávit jen dva dny, což je poměrně krátká doba, ale co se dá dělat. Včera jsem se před naší projekcí stihla podívat alespoň na film Némá tajemství. Kdybych tu zůstala déle, určitě bych se nenudila, na svém seznamu mám českých filmů ke zhlédnutí víc než dost.

Vodárna Plzeň

Skvělá voda každý festivalový den

Náš Bonifác má vodu rád a tráví ve sprše zhruba 8 minut každý den. Kdyby se ale koupal ve vaně, jeho spotřeba vody by byla?

Správnou odpověď najdeš u našeho vodního baru ve festivalovém centru.

Až na vrchol a dál

V soutěžní sekci dokumentárních filmů bude o Zlatého ledňáčka usilovat také portrét jednoho z našich nejvýznamnějších a nejuznávanějších sportovců. Několikanásobný mistr světa Adam Ondra se lezení věnuje od útlého dětství. Dokument sleduje jeho životní příběh od momentu, kdy začal lézt na stěnách v rodném Brně, až po jeho ambiciózní snahy dosáhnout nových limitů ve světě lezení. Snímek režisérů

Jana Šimánka a Petra Záruby zachycuje Adamovu odhodlanost, tvrdou práci a nekompromisní přístup k tréninku i soutěžím. Poskytuje divákům pohled do osobní filozofie i rodinného života největší lezecké ikony současnosti. Dokumentární film s názvem Adam Ondra: Posunout hranice je inspirativním příběhem o odvaze, vášni a neustálém hledání nových výzev.

Adam Ondra: Posunout hranice
26.9. 15:00 Divadlo Dialog

Co všechno neuvidíte v Dialogu

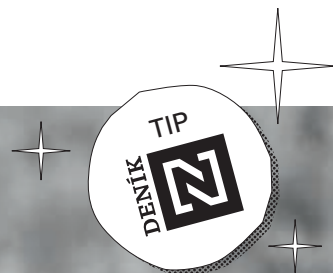
„Chcete vidět hromady mrtvol? NEUVIDÍTE! Chcete vidět perversní zlou sektu? NEUVIDÍTE! Chcete vidět Boha?“ V tomto filmu ho neuvidíte, stejně jako spoustu dalších atrakcí, jimiž se tradiční kinematografie středního proudu i festivalového střihu snaží získat pozornost a náklonnost svých diváků. Filmař, scenárista a střihač trailerů Jan Bušta loni na MFDF v Jihlavě představil svůj dlouho

připravovaný experimentální film, v němž svébytně zpracoval nechvalně proslulou masovou sebevraždu v rezervaci Jonestown. Namísto jednorozměrné senzace se můžete těšit na pestrou škálu rozporuplných pocitů a úvahy o spolehlivosti filmového média. A propos, kdy jste naposled před začátkem film dostali minutu na případný odchod ze sálu (a vrácení vstupného)?

á-B-C-D-é-F-G-H-CH-í-JONESTOWN
26.9. 17:30 Divadlo Dialog

Oceňovaná i kontroverzní

Poslední film mezinárodně uznávané režisérky Agnieszky Holland Hranice rozpoutal svým tématem v Polsku ostrou kulturní válku. Na Oscara třikrát nominovaná autorka v něm předkládá fiktivní příběh, který byl inspirován skutečnými událostmi z polsko-běloruských

hranic. Snímek zachycuje příběh syrské rodiny, která se po letech strávených v uprchlických táborech rozhodne dostat do Švédska. Stane se však rukojmím hybridní operace ruského a běloruského režimu namířené proti Evropské unii. Další perspektivu přináší psy-

choložka Julie, která se přidává ke skupině aktivistů, kteří na hranicích poskytují pomoc uprchlíkům a polský pohraničník Jan. Příběh Julie, syrské rodiny a mladého pohraničníka se protne sledem událostí, které navždy změní život nejen jim, ale i dalším migrantům

a aktivistům. Při světové premiéře na festivalu v Benátkách se filmu, který vznikl s podporou českého Státního fondu kinematografie a v koprodukcí České televize, dostalo mnohaminutového aplausu vestoje a speciální ceny poroty.

Hranice

26.9. 20:00 Velký sál, Městská beseda

Zatmění

26.9. 17:30 Velký sál, Měšťanská beseda

TIP

Trochu ostřejší komedie

K čemu dojde, když se srazí mladý grázl s profesorem a mlčenlivým lovcem při zatmění Měsíce? Výchozí situaci připomínající začátek vtipu rozpracoval ve svém scénáristickém debutu Jakub „Jc“ Kovář na základě nápadu svého kamaráda a režiséra Petra Kubíka. Ten se následně ujal režie a rozšířil svou pestrou filmografii, čítající cestopisy, dokumenty či dva díly pohádky Princezna zakletá v čase, o černou komedii, v níž jedna žánrová poloha přechází do druhé, stejně jako se prolíná několik vyprávěných dějových linií. V hlavních rolích „první české tarantinovky“ se představí Jan Zadražil, Ján Jackuliak, Tereza Švejdová, Albert Čuba a Jakub Štáfek, známý jako fotbalista Lavi ze seriálového i filmového Vyšehradu.

Film stojí a padá na castingu

Jako castingová producentka se podílela na řadě úspěšných projektů jako je série Podzřetí, Iveta, Ochránce, Terapie III. nebo filmy Bába z ledu, Anthropoid, Poslední závod či BANGER. Co obnáší role castingové režisérky, ale i o tom, jak je možné zajistit, aby se ženám v českém filmovém průmyslu pracovalo co nejlépe, jsme si povídali s Majou Hamplovou.

Věděla jste vždy, že budete chtít pracovat ve filmovém průmyslu?
To jsem nevěděla. Dlouhou dobu jsem netušila, co budu dělat. Pracovala jsem v knihkupectví, v McDonald's, dlouho také za barem. S filmem to přišlo samo a tak nějak náhodou. Práce za barem mi ale občas chybí.

Mohla byste čtenářům přiblížit, co všechno obnáší práce castingové režisérky?

V kostce se jedná o herecké obsazení filmu. Co vše je obsahem záleží na daném castingovém režisérovi nebo režisérce. Pro mě je to takový komplexní balíček obsazení všech rolí, které mluví nebo hrají. Ráda společně s režiséry kontroluji třeba i návrhy na komparz, pokud si to režisér přeje. Castingový režisér by měl být schopen nejen obsazovat spolehlivě dobré herce, ale také mít schopnost režisérovi nebo režisérce ukázat a najít herce, které nezná. Každý film nebo seriál je jiný. Takže i ke castingu přistupuji u různých projektů jinak.

Kde všude hledáte nové neokoukané tváře?

Kde se dá. V divadlech, na instagramu, webech divadel, na Actors Map, ale i v tvorbě mých kolegů.

Platí ještě stále, že je vyvíjen tlak na to, aby byli obsazováni

herci, od kterých se očekává, že filmu vygenerují větší zisk?

Všichni si přejeme, aby na film, který vyrobíme, přišlo do kina co nejvíc návštěvníků. A pravda je taková, že bojujeme opravdu o každého diváka. Často ale obsazují filmy, kde má režisér na poli obsa-

zování poměrně velkou svobodu. Dobrý casting je podle mě o dobrém kombinování. Znamého herce nebo herečku můžete obestavět partou skvělých a talentovaných neokoukaných tváří.

Maja Hamplová s režisérem minisérie Iveta, Michalem Samířem.

Je podle vás role castingových režisérů dostatečně doceněná?

Myslím, že je to lepší, ale stále je dost co dohánět. Většina castingových režisérů staví film se svými režiséry několik let, ale pak je to často právě tato složka, která nebývá zastoupena v delegacích reprezentujících filmy na festivalech. Zmínku o sobě hledáme v titulcích někde na konci mezi technickými složkami. Ve světě bývá casting uváděn v úvodních titulcích mezi kreativními složkami – vždyť na castingu film stojí a padá.

Koho osobně považujete za herecký objev roku?

Těch mám mnoho. Ale objev herecké party roku, je rozhodně partička z připravovaného seriálu Adikts, na kterém jsem pracovala s režisérem Adamem Sedlákem. Je to jeho další projekt po úspěšném snímku Banger.

Může fakt, že se v rámci českého filmového průmyslu téměř všichni navzájem znají, přinášet i nevýhody?

Příznám se, že nad tím takhle nepřemýšlím. Snažím se z toho těžit spíš výhody. Ale je pravda, že někdy si třeba u obsazování dětských rolí představuji, jaké to musí být žít ve velké zemi, kam se na casting přihlásí několik desítek tisíc dětí a vy máte možnost vybrat z takového množství.

Kromě vlastní castingové agentury pracujete v produkční firmě Barletta jako filmová producentka. Co tyto odlišné profese spojuje? A baví vás zajišťování potřebné infrastruktury, zdrojů

a logistiky pro tvorbu filmů a seriálů stejně, jako obsazování filmových rolí?

Obě své práce miluji úplně stejně. Spojuje je jen to, že jsou obě nesmírně kreativní. Jsem vděčná za to, že mohu vládnout vlastnímu času, a mám možnost si aktivity poskládat tak, abych měla možnost se naplno věnovat oběma profesím. Každý kdo dělá filmy ví, jak jsou věci proměnlivé právě i v závislosti na financování. Projekty se ruší, posouvají. Pak se zase rychle roztáčí. V jednom roce se mi stalo, že mi na další rok posunuli i čtyři projekty. Nedá se tak příliš spoléhat na to, že termíny platí tak, jak bychom si my přáli.

V rozhovoru pro Radiožurnál jste zmínila, že jste v Barlettě přistoupili k opatřením, která by měla ženským filmovým profesionálkám pomoci se snáze profesně uplatnit. Co si pod tím máme představit?

Jsem ráda, že jsme přistoupili k tomu, že je možné zohledňovat v tvorbě rozpočtů potřeby žen, zejména matek, které s námi pracují. Díky tomu se daří, aby měla například scenáristka alespoň nějaký čas na psaní v klidu, a my jí mohli přispívat na školku. Jsou to malé, ale velmi důležité kroky k tomu, aby ženy filmařky ve chvíli kdy přijde mateřství, nevypadly z práce, ve které jsou skvělé.

Z analýzy, kterou si nechal zpracovat server iROZHLAS.cz, vyplývá, že režisérky stojí pouze za desetinou českých filmů, a jenom za šesti procent těch hraných. Co je podle vás třeba

udělat, aby nebyl tak citelný nepoměr žen a mužů mezi českými filmovými profesionály?

Mám pocit, že mezi filmovými profesionály je žen mnoho, a jsem za to moc ráda. Já jsem obklopena skvělými producentkami, režisérkami, scénáristkami, střihačkami a herečkami. Kde je nepoměr velmi citelný, je u technických složek, jakou je například kamera. Ale

osobně si myslím, že stereotyp, že k technice patří jen muži, už začíná být přežitý. Víc než o technice je pro mě kameramanská práce o citu, kreativité a posouvání hranic. Upřímně doufám, že se to bude jen zlepšovat.

Šmucler
 Plzeň | Klatovy | Horšovský Týn

Jsme hrdým partnerem filmového festivalu Plzeň

22–27/9/2023

#SmuclerPodporuje

Finále Plzeň

Pod groteskním úšklebkem

Road movie na motivy románu Jáchyma Topola *Citlivý člověk* zachycuje bláznivou cestu karavánem, na kterou se vydává kočovný herec Mour, společně s jeho ženou Márou a jejich dvěma syny. Vizuálně působivé groteskní drama, které bylo na letošním festivalu v Karlových Varech zařazeno do hlavní soutěže, dává nahlédnout za groteskní masky svých postav, kde se skrývá zranitelnost a křehkost.

„Chci divákovi nabídnout silný film, který ho konfrontuje s těžkými tématy dnešní doby, ale zároveň mu prostřednictvím své stylizace, energie a živelnosti nabídne východisko a povzbuzení. Film, který diváka třeba inspiroje k tomu, aby opustil komfortní zónu, a dobrodružství a nejistotu vnímal jako příležitost, která ho může posílit,“ říká režisér Tomáš Klein, pro kterého je snímek celovečerním debutem.

Citlivý člověk

26.9. 17:30 Kinosál, Měšťanská beseda

TIP

Pomáhejte s „true crime“

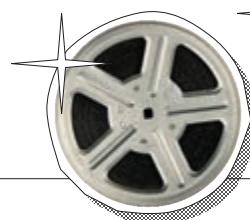

#plzeňskézločiny: Útok kyselinou

26.9. 17:30 Studijní a vědecká knihovna

TIP

Rekonstrukce průběhu a vyšetřování skutečných kriminálních činů zažívá v posledních deseti letech pod hlavičkou žánru „true crime“ svůj bezprecedentní boom. Svůj příspěvek k němu nyní představuje i kriminalista František Müller, autor mimořádně populárního přednáškového cyklu „Plzeňské zločiny“, který v oblasti vyšetřování násilné trestné činnosti působí již od roku 1990. V rámci speciální přednášky z výše zmíněného cyklu představí Müller svou první knihu *Skutečné zločiny na Plzeňsku* a spolu s kapitánkou Noskovou se bude věnovat brutálnímu útoku kyselinou na Martinu P., který před deseti lety spáchal její expřítel Jan Dubský. Výtěžek ze vstupného poputuje organizaci Burn Fighters, kterou oběť útoku spoluzaložila.

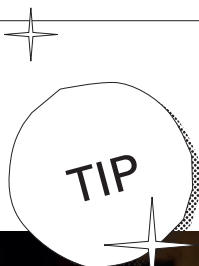

Festivalová cena jako šperk

Již dnes večer budeme znát vítěze nejen hlavní festivalové soutěže, ale svou cenu předá také studentská porota Finále. Cenu studentské poroty ZČU letos navrhla a vytvořila designérka šperků Charlotte Herrmannová.

Velmi uvěřitelný příběh

Že letos porotce na Finále čeká těžké rozhodování, je patrné už při letmém pohledu do sekce soutěžních filmů, z nichž více jak polovina byla premiérově uvedena na MFF v Karlových Varech. Jedním z nich je i absurdní dramedie *Přišla v noci*, v níž režisérsko-scenáristický tandem Jan Vejnar a Tomáš Pavlíček sesílá na dvojici třicátníků zahraných Annette

Nesvadbou a Jiřím Rendlem přírodním pohromu v podobě tchyně Valerie v podání Simony Pekové. Laciný humor nečekejte, komorní groteska s hororovými podtóny črtá – přese všechnu nadsázku – velmi uvěřitelný obraz životních problémů jedné rodiny, a přeneseně se tak vyjadřuje i k hodnotovému konfliktu dvou generací.

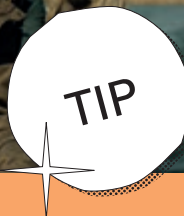
Přišla v noci

26.9. 14:00 Malý sál, Měšťanská beseda

Krajina mezi snem a skutečností

Filmové podobenství *Hadí plyn* na motivy novely Josepha Conrada *Srdce temnoty* si čerstvě odbylo světovou premiéru v Karlových Varech. Režisér David Jařab povolal pro tento snímek za kameru Olega Mutua, jednoho z nejlepších evropských kameramanů rumunské nové vlny. Robert Klein v podání Stanislava Majera opouští svou partnerku a vydává se vstříc nepropustné divočině na

Balkáně, aby se shledal s dlouho neviděným nevlastním bratrem. V místech, kde Evropa ztrácí své kontury a kde neplatí pravidla civilizovaného světa, přehodnocuje svůj vztah ke kultuře i přírodě, kterou lidstvo vysává a snaží se ji pokořit. Putování divočinou je Robertovi odyseou plnou událostí na hranici reality a snu, díky níž nachází nejen zdravý vztah k lásce a sexualitě, ale i sebe samého.

Hadí plyn

26.9. 14:30 Kinosál, Měšťanská beseda

VIENNA HOUSE
Easy

BY WYNDHAM
PILSEN

UŽIJTE SI
FILMOVÝ
FESTIVAL
naplno

Vienna House Easy by Wyndham
Pilsen je hlavním hotelovým partnerem
filmového festivalu Finále Plzeň 2023.

Přejeme vám krásné zážitky!

Více informací o hotelu
WyndhamHotels.com/ViennaHouse

©2023 Vienna House by Wyndham Inc. All Rights Reserved. All Vienna House hotels are independently owned and operated.

Krašovská
Aktivní centrum Plzeň

Obytná zóna
Sylván a.s.

VOLNÝ ČAS PRO VŠECHNY GENERACE
prostor sportu, tance a umění

www.krasovska.cz

@krasovska_plzen

@krasovska30

Online ozvěny
Finále Plzeň
na dafilms.cz

28. září - 15. října 2023

**dafilms.
cz**

V životě máte na každý
záběr jen jednu klapku.
Tak ať vás to moc nestojí.

Pojišťovna VZP, a. s.,
oficiální pojišťovna filmového festivalu.

Chráníme to nejcennější

www.pvzp.cz

Šéfredaktorka:
Hana Bárta Nikodemová

Redaktoři:
Sarah Sofia Huikari
Jan Bergl

Fotografie:
Finále fototým

Sazba:
Petr Růžek

Grafický návrh:
Jaroslav Mašek

Asistenti redakce:
Dominik Samek
Dominika Nohavcová

↓
STAHUJTE
FESTIVALOVOU
APLIKACI

Download on the
App Store

GET IT ON
Google Play

Festival finančně podpořili

Generální mediální partner

Filmová Plzeň

MINISTERSTVO
KULTURY

fondu
kinematografie

PLZEŇSKÝ KRAJ

Česká televize